

BLANKY MAULEOVÁ, Jan Jiří Harant z Polžic a Bezdružic, český šlechtic a exulant.

169 stran textu s poznámkami, mapové přílohy

Téma pobělohorského exilu se často zdá již vyčerpané, ale není tomu tak, jak ukazují i studie, které vznikly v posledním dvacetiletí. Návrat této problematiky byl umožněn mimo jiné i díky novým metodologickým přístupům k víceméně známým pramenům. Do okruhu takto laděných prací lze zařadit i předkládanou studii slečny Mauleové. Diplomantka si zvolila sledování osudu jednoho ze šlechtických emigrantů, jenž pocházel nejen ze zajímavého rodu, ale především své zážitky a zkušenosti sepsal do pamětí, které autorka podrobila rozboru a konfrontaci s jinými zachovanými zprávami.

Práce je logicky utříděná a strukturovaná. Po úvodu a pojednání o použitých pramenech a literatuře autorka zařadila životopisnou studii o Janu Jiřím Harantovi z Polžic, jeho rodině a osudech do roku 1618. Ve třetí kapitole se věnovala jeho osudu v emigraci, včetně vykreslení komunity českých vyhnanců v Hofu, jejich společenskému postavení a chování v nových životních podmínkách, otázce splynutí s německým prostředím atd. V těchto částech práce se diplomantka opřela především o stávající literaturu a různé prameny.

Následující tři kapitoly přinášejí rozbor Harantových pamětí po stránce obsahové. Autorka si všímá nejen osudu pisatele a jeho nejbližších, rodinných událostí, drobných radostí atd. Obecnější dopad pak mají pojednání o těžké situaci emigrantů v neustále se měnících poměrech ve střední Evropě, o obtížích vojenské služby, o změnách politicko vojenských seskupení, která boří i konfesijní přesvědčení jedinců (např. osud syna Jana Jiřího) atd. Zvláštní pozornost autorka věnovala dobově podmíněným zjevením a proroctvím. V této pasáži by mohla využít i nedávno obhájenou disertační práci Jany Hubkové o letácích věnovaných osobě Fridricha Falckého, kde je obsáhlá kapitola právě o významu oblíbených prorocství. Bylo by též vhodné Harantovy paměti více konfrontovat s jinými podobnými prameny (nejen formou jejich výčtu). Šlechtický pisatel je mezi nimi mimořádný již svým původem, proto i jeho pohled může být poněkud jiný než měšťana, či univerzitního mistra. Zajímavé je také poměr, rychlé včlenění Jana Jiřího do nové společenské situace. I tento moment by si zasloužil srovnání s osudy obdobných osobností, což ostatně může být předmětem dalšího výzkumu.

